

ZAKAJ TAKO?

Murgelske peripetije

Murgelsko naselje s svojim peštrim in cvetočim zelenilom ter parkovnim videzom ustvarja, navkljub zunanji monotoni arhitekturi hiš, ugodne pogoje za to čemur danes težimo in označujemo s pojmom kvalitete življenja. Prebivalci so večino ma prevzeli nase urejanje in čiščenje javnih zelenic, čeprav plačajo mestu in občini enake prispevke – če ne celo več – kot tisti deli mesta, kjer občinski uslužbenci kosijo travo in urejajo zelenice. V zadnjem času pa se pojavlja kar nekaj problemov, ki kvaliteto življenja tega zaselek prizadejajo in jo postavljajo pod vprašaj in kjer bi pričakovali da bodo pristojne službe ukrepale:

Jutrarnji piš vetra z barja dostikrat prinaša neprijeten smrad smetišča, kar kaže, da zasipavanja in vzdrževanje ne potekajo tako kot je bilo obljubljeno. Po drugi strani pa so čez dan prebivalci Murgel prisiljeni okusati zapeljive vonjave krovov bližnje Mercatorjeve pekarnice slaščič, ki je tik ob stanovanjskem naselju brez potrebnih filtrov. Mercatorju je treba priznati, da je vsaj vzorno uredil svojo okolico, medtem ko se okrog podjetja Varnost ob murgelskem stanovanjskem naselju razraščajo pleveli in neurejeno grmovje. Pot spominov, ki poteka skozi Murgelsko naselje in je priljubljeno sprehaljšče starejših občanov in kolestarska trim steza otrok, je pred kratkim dobila novo občano večerno obiskovalko, pravo molzinko, ki jo čez brv pripeljejo na pašo prebivalci neurejenega Murgelja okraj grabna.

Prebivalci Murgel so bili prisiljeni na novo pridobiti fitness centra Akron ob koncu Koprške, toda, ko se je isti center začel ukvarjati tudi s stodecibelsko zabaviščno dejavnostjo na prostem, – menda celo brez ustreznih dovoljenj, – je več kot sedemdeset občanov Murgel poslalo pristojnim občinskim in mestnim službam ostre pro-

teste zaradi nočne zvočne polucije, ki je prizadela ta, drugače tako miren kraj. Takšne bučne prireditve, zlasti če vsebujejo tone balkanskega nacionalističnega izživljanja, sodijo v zaprte dvorane in ne v neposredno sosedščino spalnih naselij. O tem incidentu so sicer že pisali tudi ugledni slovenski dnevniki, s strani pristojnih pa ni prišlo doslej do nikakršnega obvestila ali odgovora.

M. M.

BRDO

Vse več pritožb zaradi SCT asfaltne baze

Krajani iz neposredne okolice SCT Asfaltne baze za Brdmo so vse bolj ogorčeni nad smrdom, dimom in hrupom, ki da se širijo iz te tovarne. Prek domače krajevne skupnosti so že urgirali pri pristojnih organih (menda je tovarno obiskala že tudi inspekcija), vendar, kot pravijo, ni bilo nobenega učinka. Tudi odbi ekološke patrolje, ki so jo poklicali, ni bilo nobenega odziva.

»Najhuje je okrog dveh zjutraj, ko zakurijo kotle v Asfaltni bazi. Tedaj se začne širiti proti nam in Domu starejših občanov na Bokalah neznošen smrad po mazutu. Zapreti moramo vsa okna in vrata, da nam smrad ne vdre v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu središča mesta,« se jezi nad brezbržnostjo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi z družino na Poti za Brdom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok.

B. V.

Rakova jelša ni javno smetišče

Zavod za zaposlovanje mi je kot nezaposlenemu omogočil začasno zaposlitev, ki se ji pravi – javna dela – in to v KS Rakova jelša. Čeprav sem tudi jaz prebivalce le-te, do sedaj nisem videl (vedel) kakšen smetnjak imam. (V javna dela je vključeno tudi pobiranje smeti).

Začel bom kar pri trgovini Rakova jelša. Ni smetnjaka, kamor bi kupci odmetavali embalažo (papirski od sladoleda, jogurt, lončki, pločevine, tetrapak, itd.). Najbolj žalostno pa je to, da lastnik trgovine, sploh ne reagira na dopise in opozorila, katere mu pošilja KS, še več, sam sem »privlekel« zavržen toda cel plastičen smetnjak, le ta pa je stal pred trgovino samo kakšnih 14 dni, kot sem opazil so otroci kar pridno metali smeti vanj, tako, da sem menil: za zgled je že, potem pa – muca vzela – in smeti se zopet mečejo v obvestne jarke.

Drugi primer – od mosta čez potok (pa še kje) do izliva v Ljubljano. Fič, avto gume – pa kakšne –, »porhete«, televizorji, kolesa ... do gradbenega materiala. Pa nikar ne recite, da se tako ne dela, bo takoj grožnja padla, grožnja po fizičnem obračunu. Če bi bilo v Bosni toliko herojev, Sarajevo ne bi padlo.

Naprej – divja odlagališča. Celotno mestna gospoda je pregoška, da bi svojo krajino dopejala na smetišče – samo 1 km zračne poti od nas – zakaj le, če je

V želji za lepši tukaj in zdaj

RUDI

Mesec praznovanj v Velikih Laščah

Prireditve, ki je že tradicionalna, je bila 4. junija in je bila uvod v praznovanje krajevnega praznika, ki ga krajani praznujemo 9. junija na rojstni dan očeta slovenske književnosti Primoža Trubarja.

V zgodnjih popoldanskih urah so prve dežne kaplje in grmenje že naznanjali prehod močnega frontalnega sistema, ki se je poneli in naslednje jutro razbesnel v vsej svoji silovitosti. Popotovanje po kulturni poti Trubar-Stritar-Levstik, ki je bilo prirejeno za 5. junij, kot nadaljevanje praznovanja, je bilo zelo oteženo in le redki posamezniki so pot predvidevali. Upajamo, da bo prihodnje popotovanje po zibelki slovenske književnosti,

MANFRED DETERDING

Asfalt tudi na Doljno Brezovico

Krajani Dolnje Brezovice so končno le dočakali tolikanj željni asfalt. Maja je Komunalno podjetje Ljubljana končalo asfaltiranje ceste do vasi, potem ko so Brezovijanci ob pomoči Prigo transportov sami opravili vsa potrebna zemeljska dela in primerno razširili cestno traso.

V vasi kar ne morejo skriti razočaranja nad občino, češ da jim ni ponudila obljubljenih pomoči, zato pa toliko bolj pohvalno govorijo o Damjanu Dolinarju, mestnem sekretarju za komunalno, ki da je pokazal več razumevanja. »Komunalci so nam obljubili, da bomo dobili asfalt že, ko se bo okenil prvi »strizek« v vasi. Toda še po obvesti drugega »strizka« asfalta ni bilo od nikoder,« v šali graja počnost pri reševanju njihovih cestnih problemov domačin Ferdo Mazi, ki se hkrati se zahvaljuje tudi vsem krajanom in vodovodni skupnosti za tvorno sodelovanje. O uradnem odprtju ceste bodo obvestili krajanje prek javnih občil.

B. VRHOVEC

HORJUL

Pred otvoritvijo nove poštne centrale

Pred štirinajstimi dnevi so pričeli z gradbenimi deli za povečanje poslovnih prostorov horjulske pošte, ki naj bi bila dokončana v dveh mesecih. Med tem časom bo pošta poslovala v zasilnih prostorih v kiosku. Tudi nova telovadnica centrala z 850 novimi priključki je že skoraj nared, tako da bodo nekateri naročniki po skoraj desetletnem čakanju le dočakali telefon.

FRANK BRUS

28. junij 1994

NAŠA KOMUNA

OB AKTUALNIH VPRAŠANJH VZDRŽEVANJA STANOVANJ

Ogenj v bloku Z-39 v Trnovem

Brez pretiravanja lahko rečem, da je bil v zadnjem desetletju najbolj razburljiv dogodek v stanovanjskem bloku na Ziberlovi 39, ko je pred nedavnim neko soboto zvečer zagorelo v kletnih prostorih in se tako kadilo, da je bilo stopnišče do vrha polno gostega dima. Gasilci so takoj in uspešno posredovali. V kleti so pogasili papir, ki se je vnel in tudi prezračili stopnišče.

Ključke od kletnih prostorov imajo samo lastniki stanovanj in je še vedno odprto vprašanje, kdo in kako prihaja v kletne prostore, kjer je doslej že tretjič gorelo. Ljudje se upravičeno vprašajo, kaj bi bilo, če bi se vnelo kar v kletih in bi začel goreti stanovanjski blok.

Ne samo to! Ljudje se pritožujejo, da ni reda in se ne počutijo več tako varne kot so se nekoč, dokler je hišnik stanoval v bloku. Pritožujejo se, da vhodna vrata ne zaklepajo redno, večkrat so sploh pokvarjena, lomijo in vdrijo v pošne predale, zažigajo stikala z imeni na plošči za domofon, vedno bolj pogoste so težave z dvigalom, v nekaterih nadstropjih so veže zatrpane, kar je proti predpisom itd. Pravijo sicer, da se to dogaja tudi v nekaterih blokih druge, toda to je slaba tolažba.

No, tako smo pri jedru vprašanja. Stanovanjski blok smo iz oktobra 1991 je bistveno spremenil okvire gospodarjenja s stanovanji. V zadnjih treh letih se je marsikaj spremenilo in ljudje se sprašujejo ali na bolje ali na slabše. Prišlo je do razpadanja nekdanjih družbenih stanovanj v preproščane, da bodo lastniki bolj-ši gospodarji in bo tudi upravljanje bolj učinkovito kot je bilo doslej. Zapletati se je začelo v zvezi z vzdrževanjem večstanovanjskih hiš, predvsem pa skupne lastnine. Po zakonu je jasno, da lastniki stanovanj določajo naloge upravniku s pogodbo in po potrebi z občanskim dogovarjanjem. Praksa je pokazala, da ni tako preprosto priti do soglasja in pojavila se je

STANE LENARČIČ

Otvoritev spominskih plošč

Na horjuskem pokopališču so slovesno odkrili kar devet spominskih plošč padlim in pobitim domobrancem pa tudi drugim žrtvam, ki so se znašle v virtucini medvojnega, še bi jo pa povejnega revolucionarnega nasilja. Po maši v farni cerkvi Sv. Marije, je pred ploščami (te so namestili tik pod relief Pieta Franceta Kralja v pokopališki kapeli, ki jo je zasnoval Jože Plečnik, zavoljo česar so dvignile glas najrazličnejše umetnostne institucije) spregovoril predsednik odbora za postavitev spominskih plošč Jože Grdadolnik, ki je obudil spomin na svojo Kalvarijo v Pišberku in Teharjih in poudaril, da gre tu pravzaprav za simbol sprave med živimi in mrtvimi, predvsem pa za spoznanje, da smo pred Bogom vsi enaki.

Pred simboličnim grobom žrtve, ki ga je s krajšim nagovorom blagoslovil Monsignor dr. Janez Zdešar, je spregovorila tudi v Kanadi živeča Marica Bastič-Cerar, ki je posebej spomnila na trpljenje nekaterih družin ob izgubi njihovih svojcev. Tajnik Nove slovenske zaveze Stane Šterbenk pa je poudaril pomen, ki ga ima ta dan za horjulsko faro in dejal, da so bili pobiti fantje pravzaprav navadni mladi ljudje, ki so se znašli v izrednem času. Veliko njihovih krivikov, je dejal, je še živih, »vendar pa je njihove igre konec.«

V kulturnem delu komemoracije sta nastopila domači moški pevski zbor (zapel je pesmi »Oj Dobrodo« in »Slovenec sem«) in gledališki igralec – domačin Pavle Ravnohrib, ki je zrecital Balantičev pesem »Nekoč bo lep« in »Epitaf« Stanka Majnca.

BRANKO VRHOVEC

Spominska plošča domobrancem v Horjulu